

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2015/110**z dnia 26 stycznia 2015 r.**

nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych spawanych rur i przewodów rurowych z żeliwa lub stali niestopowej pochodzących z Białorusi, Chińskiej Republiki Ludowej i Rosji oraz kończące postępowanie w odniesieniu do przywozu niektórych spawanych rur i przewodów rurowych z żeliwa lub stali niestopowej pochodzących z Ukrainy w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej ⁽¹⁾ (zwane dalej „rozporządzeniem podstawowym”), w szczególności jego art. 9 ust. 4 i art. 11 ust. 2 i 5,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. PROCEDURA**1. Obowiązujące środki**

- (1) Rada, w następstwie dochodzenia antydumpingowego („poprzednie dochodzenie”), rozporządzeniem (WE) nr 1256/2008 ⁽²⁾, nałożyła ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych spawanych rur i przewodów rurowych z żeliwa lub stali niestopowej objętych obecnie kodami CN ex 7306 30 41, ex 7306 30 49, ex 7306 30 72 i ex 7306 30 77, pochodzących z Białorusi, Chińskiej Republiki Ludowej („ChRL”), Rosji, Tajlandii i Ukrainy („ostateczne środki antydumpingowe”). Środki przybrały formę cła *ad valorem* na poziomie od 10,1 % do 90,6 %.

2. Wniosek o dokonanie przeglądu wygaśnięcia

- (2) W następstwie opublikowania zawiadomienia o zbliżającym się wygaśnięciu ⁽³⁾ obowiązujących ostatecznych środków antydumpingowych Komisja otrzymała w dniu 18 września 2013 r. wniosek o dokonanie przeglądu wygaśnięcia tych środków na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Wniosek został złożony przez Komitet Obrony Przemysłu Stalowych Rur Spawanych w Unii Europejskiej („wnioskodawca”) w imieniu producentów reprezentujących znaczącą część łącznej unijnej produkcji spawanych rur i przewodów rurowych, w tym przypadku ponad 25 %.
- (3) W uzasadnieniu wniosku podano, że w związku z wygaśnięciem środków istnieje prawdopodobieństwo kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu i szkody dla przemysłu unijnego.

3. Wszczęcie przeglądu wygaśnięcia

- (4) Ustaliwszy, po konsultacji z Komitetem Doradczym, że istnieją wystarczające dowody do wszczęcia przeglądu wygaśnięcia, w dniu 19 grudnia 2013 r. w zawiadomieniu opublikowanym w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽⁴⁾ („zawiadomienie o wszczęciu”) Komisja ogłosiła wszczęcie przeglądu wygaśnięcia na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.

4. Dochodzenie**4.1. Okres objęty dochodzeniem przeglądownym i okres badany**

- (5) Dochodzenie w sprawie prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu i szkody objęło okres od dnia 1 października 2012 r. do dnia 30 września 2013 r. („okres objęty dochodzeniem przeglądownym” lub „ODP”). Badanie tendencji mających znaczenie dla oceny prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia szkody obejmowało okres od dnia 1 stycznia 2010 r. do końca okresu objętego dochodzeniem przeglądownym („okres badany”).

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51.

⁽²⁾ Dz.U. L 343 z 19.12.2008, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. C 136 z 15.5.2013, s. 25.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 372 z 19.12.2013, s. 21.

4.2. Strony zainteresowane postępowaniem

- (6) Komisja oficjalnie zawiadomiła o wszczęciu przeglądu wygaśnięcia wnioskodawcę, innych znanych producentów unijnych, producentów eksportujących z Białorusi, ChRL, Rosji i Ukrainy („państwa, których dotyczy postępowanie”), importerów niepowiązanych, znanych zainteresowanych użytkowników, a także przedstawicieli krajów, których dotyczy postępowanie. Zainteresowanym stronom umożliwiono przedstawienie opinii na piśmie oraz złożenie wniosku o przesłuchanie w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu.
- (7) Wszystkie strony, które wystąpiły z wnioskiem o przesłuchanie oraz wykazały szczególne powody, dla których powinny zostać wysłuchane, uzyskały taką możliwość.

4.2.1. Kontrola wyrywkowa w odniesieniu do producentów eksportujących

- (8) Ze względu na dużą liczbę producentów eksportujących w ChRL i Rosji oraz na Ukrainie, zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego w zawiadomieniu o wszczęciu, przewidziano kontrolę wyrywkową. Aby Komisja mogła podjąć decyzję, czy konieczna jest kontrola wyrywkowa, i w razie potrzeby dokonać doboru próby, wymienione powyżej strony wezwano do zgłoszenia się do Komisji w ciągu 15 dni od wszczęcia przeglądu i do przedstawienia Komisji informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu.
- (9) Komisja nie otrzymała w końcu odpowiedzi w sprawie doboru próby od producentów eksportujących w ChRL. Jedną odpowiedź w sprawie kontroli wyrywkowej otrzymano od jednego producenta eksportującego na Ukrainie. Od producentów eksportujących w Rosji otrzymano trzy odpowiedzi. W związku z tym Komisja uznała, że kontrola wyrywkowa producentów eksportujących nie jest konieczna.

4.2.2. Kontrola wyrywkowa w odniesieniu do importerów i producentów unijnych

- (10) Ze względu na dużą liczbę importerów niepowiązanych, zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego w zawiadomieniu o wszczęciu, przewidziano kontrole wyrywkowe. Aby Komisja mogła podjąć decyzję, czy konieczna jest kontrola wyrywkowa, i w razie potrzeby dokonać doboru próby, wymienione powyżej strony wezwano do zgłoszenia się do Komisji w ciągu 15 dni od wszczęcia przeglądu i do przedstawienia Komisji informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu. Mając na uwadze, że nie otrzymano odpowiedzi od żadnego niepowiązanego importera, nie zastosowano kontroli wyrywkowej do importerów niepowiązanych.
- (11) Z powodu dużej liczby unijnych producentów, których dotyczy postępowanie, w zawiadomieniu o wszczęciu ogłoszono, iż Komisja dokonała tymczasowego doboru próby producentów unijnych w celu ustalenia szkody, zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego. Wstępnego doboru dokonano na podstawie informacji, do których Komisja miała dostęp na etapie wszczęcia postępowania, przy czym o doborze decydowały takie czynniki, jak wielkość sprzedaży producenta, wielkość produkcji oraz jego lokalizacja geograficzna w Unii. Próba odpowiadała największej reprezentatywnej wielkości produkcji i sprzedaży, która mogła zostać właściwie zbadana w dostępnym czasie, i odzwierciedlała 52 % łącznej produkcji i sprzedaży przemysłu unijnego klientom niepowiązanym w UE. Próba była ponadto reprezentatywna pod względem lokalizacji geograficznej przedsiębiorstw, ponieważ obejmowała ona cztery różne państwa członkowskie. Przeprowadzono konsultacje z producentami UE na temat proponowanej próby w dniu publikacji zawiadomienia o wszczęciu. Zważywszy, że żaden dodatkowy producent nie zgłosił się oraz że nie otrzymano żadnych uwag na temat próby, proponowana próba została zatwierdzona.
- (12) Komisja zgromadziła i zweryfikowała wszelkie informacje uznane za niezbędne do ustalenia prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu, prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego zaistnienia szkody oraz interesu Unii. W tym celu Komisja rozesłała kwestionariusze do objętych próbą producentów eksportujących i producentów unijnych. Wizyty weryfikacyjne odbyły się na terenie następujących przedsiębiorstw:

a) producenci w Unii:

- ArcelorMittal, Karwina, Republika Czeska,
- ArcelorMittal, Kraków, Polska,
- Arvedi Tubi Acciaio s.p.A, Cremona, Włochy,
- Tata Steel UK Limited, Corby, Zjednoczone Królestwo;

- b) producenci eksportujący na Białorusi:
 - Mohylewskie Zakłady Metalurgiczne, Mohylew, Białoruś;
- c) przedsiębiorstwo handlowe powiązane z producentem eksportującym na Ukrainie:
 - Interpipe Europe SA, Lugano, Szwajcaria;
- d) producent w Rosji:
 - Pierwouralskie Nowe Zakłady Produkcji Przewodów Rurowych, Pierwouralsk, Rosja;
- e) producent w państwie analogicznym:
 - Robor Ltd. Johannesburg, RPA.

B. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

1. Produkt objęty postępowaniem

- (13) Produktem objętym postępowaniem są spawane rury i przewody rurowe z żeliwa lub stali niestopowej o okrągłym przekroju poprzecznym i o średnicy zewnętrznej nieprzekraczającej 168,3 mm, z wyjątkiem rur przewodowych, w rodzaju stosowanych do rurociągów ropy naftowej lub gazu, rur okładzinowych i przewodów rurowych, w rodzaju stosowanych do wierceń ropy naftowej lub gazu, rur precyzyjnych oraz rur i przewodów rurowych z zamocowanymi łącznikami odpowiednich do przesyłania gazów lub cieczy do stosowania w cywilnych statkach powietrznych, objęte obecnie kodami CN ex 7306 30 41, ex 7306 30 49, ex 7306 30 72 i ex 7306 30 77, pochodzące z Białorusi, ChRL, Rosji, i Ukrainy.
- (14) W trakcie dochodzenia wykazano, że różne rodzaje produktu objętego postępowaniem mają wspólne podstawowe cechy fizyczne, chemiczne i techniczne i są wykorzystywane w zasadzie do tych samych celów.

2. Produkt podobny

- (15) Ustalono, że spawane rury i przewody rurowe produkowane i sprzedawane w Unii przez przemysł unijny oraz spawane rury i przewody rurowe produkowane i sprzedawane w państwach, których dotyczy postępowanie, i w państwie analogicznym, posiadają zasadniczo takie same cechy fizyczne, chemiczne i techniczne oraz mają takie same podstawowe zastosowania jak spawane rury i przewody rurowe produkowane w państwach, których dotyczy postępowanie, i sprzedawane na wywóz do Unii. Dlatego uważa się, że są to produkty podobne w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

C. PRAWDOPODOBIENSTWO KONTYNUACJI LUB PONOWNEGO WYSTĄPIENIA SZKODY

- (16) Zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała, czy wygaśnięcie obowiązujących środków prowadziłoby do kontynuacji lub ponownego wystąpienia przywozu po cenach dumpingowych z czterech państw, których dotyczy postępowanie.
- (17) Ze wszystkich czterech państw objętych dochodzeniem wywożono w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym jedynie nieznaczne ilości produktu objętego postępowaniem. W związku z tym nie istnieje prawdopodobieństwo kontynuacji dumpingu w przypadku żadnego z czterech krajów objętych postępowaniem. Ocena ograniczona była do prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia dumpingu przy wykorzystaniu cen eksportowych stosowanych w wywozie do innych państw trzecich. Podobnie jak w poprzednim dochodzeniu wywóz na Białoruś nie był do tego celu brany pod uwagę.

PAŃSTWA NIEPOSIADAJĄCE GOSPODARKI RYNKOWEJ

1. Państwo analogiczne

- (18) Zgodnie z przepisami art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego Białoruś i ChRL nie są uważane za państwa o gospodarce rynkowej. W poprzednim dochodzeniu jako państwo analogiczne w celu określenia wartości normalnej wykorzystane zostały Stany Zjednoczone. W zawiadomieniu o wszczęciu, zgodnie z sugestią wnioskodawcy, przewidywano wykorzystanie w niniejszym przeglądzie wygaśnięcia Stanów Zjednoczonych jako państwa analogicznego.

- (19) Komisja otrzymała uwagi z Mohylewa, jak również od władz Białorusi. Nie otrzymano żadnych uwag od zainteresowanych stron w ChRL.
- (20) Strony białoruskie twierdziły, że wybór Stanów Zjednoczonych nie był właściwy ze względu na rzekome powiązania między jedynym współpracującym producentem ze Stanów Zjednoczonych a przemysłem unijnym.
- (21) Strony białoruskie zaproponowały wykorzystanie Rosji jako państwa analogicznego, jako że rosyjski przemysł stalowy jest rzekomo podobny do białoruskiego ze względu na więzi z byłego Związku Radzieckiego.
- (22) W toku dochodzenia ustalono jednak, że wartość gazu ziemnego nie była właściwie odzwierciedlona w kosztach produkcji jedynego współpracującego producenta w Rosji (zob. motyw 69 poniżej). Ponadto współpraca ze strony tego producenta w Rosji nie była wystarczająca (zob. motyw 61 poniżej). W związku z tym nie uznano Rosji za stosowny wybór.
- (23) Komisja wskazała również na inne państwa trzecie dokonujące wywozu produktu objętego postępowaniem do Unii. Komisja skontaktowała się z producentami w 14 znanych produkujących stal państwach. Wśród państw tych były Bośnia i Hercegowina, Brazylia, była jugosłowiańska republika Macedonii, Serbia, RPA, Korea Południowa i Tajwan.
- (24) Producenci ze Stanów Zjednoczonych nie nawiązali w końcu żadnej współpracy z Komisją. Komisja otrzymała natomiast pełne odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu od producentów w byłej jugosłowiańskiej republice Macedonii i w RPA. Ze względu na znaczną wielkość sprzedaży krajowej producentów tego państwa służby Komisji uznały, że najbardziej odpowiednim wyborem będzie RPA.

BIAŁORUŚ

1. Uwaga wstępna

- (25) Największy producent na Białorusi, OJSC Mohylewskie Zakłady Metalurgiczne („Mohylew”), współpracował w dochodzeniu. Z Mohylewa nie dokonywano jednak wywozu produktu objętego postępowaniem do Unii w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. W związku z tym dane dotyczące prawdopodobnych cen eksportowych w wywozie do Unii oparte były na cenach eksportowych stosowanych w wywozie do innych państw trzecich, jak to wskazano w motywie 27 poniżej.

2. Prawdopodobny dumping w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym

2.1. Określenie wartości normalnej

- (26) Wartość normalna dla Białorusi ustalona została dla każdego rodzaju produktu podobnego na podstawie krajowych cen sprzedaży klientom niepowiązanym w zwykłym obrocie handlowym w RPA (państwie analogicznym). W przypadkach gdy na rynku krajowym RPA nie dokonywano sprzedaży produktu podobnego w zwykłym obrocie handlowym lub danego rodzaju produktu nie sprzedawano w reprezentatywnych ilościach, Komisja konstruowała wartość normalną, dodając do kosztów produkcji produktu podobnego koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz zysk.

2.2. Określenie prawdopodobnej ceny eksportowej

- (27) W okresie objętym dochodzeniem przeglądowym z Mohylewa nie dokonywano wywozu produktu objętego postępowaniem do Unii. W związku z tym cena eksportowa została ustalona na podstawie ceny sprzedaży do innych państw trzecich.

2.3. Porównanie

- (28) Porównanie wartości normalnej i prawdopodobnej ceny eksportowej przeprowadzono na podstawie ceny *ex-works*. W celu zapewnienia sprawiedliwego porównania uwzględniono, zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego, różnice, które miały wpływ na porównywalność cen.

- (29) W stosownych przypadkach dokonano korekt z tytułu różnic w kosztach transportu, rabatach, zniżkach i poziomie handlu.

2.4. *Prawdopodobny dumping w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym*

- (30) Na podstawie powyższych danych prawdopodobny margines dumpingu w rozumieniu art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego został ustalony na poziomie 28,4 %.

3. Zmiany wielkości wywozu w przypadku uchylecia środków

3.1. *Moce produkcyjne producentów eksportujących*

- (31) Linie produkcyjne w Mohylewie wykorzystywane były zarówno do produkcji spawanych rur i przewodów rurowych, jak i do produkcji elementów drażonych (produkcję obu tych produktów odróżnia jedynie niewielki etap produkcyjny). W Mohylewie produkowano znaczne ilości elementów drażonych i wywożono je między innymi do Unii, jako że w odniesieniu do tych towarów nie istnieją żadne obowiązujące cła antydumpingowe. W Mohylewie produkowano ponadto spawane rury o średnicy przekraczającej 168,3 mm („rury szerokie”), które nie są w Unii objęte cłami antydumpingowymi.
- (32) Na podstawie obecnego asortymentu produktów wolne moce produkcyjne w Mohylewie oblicza się na około 20 000 ton, tj. około 5 % zużycia w Unii.
- (33) W związku z tym istnieje ryzyko, że w przypadku uchylecia środków producent z Mohylewa będzie sprzedawał znaczne ilości spawanych rur na rynek unijny po cenach dumpingowych.
- (34) Po ujawnieniu informacji producent z Mohylewa twierdził, że jego rzeczywiste wolne moce produkcyjne są znacznie niższe ze względu na wąskie gardło w badaniu wodnym. Badanie wodne jest jednak jedynie niewielkim etapem w ogólnym procesie produkcji produktu objętego postępowaniem, a takie wąskie gardło jest stosunkowo łatwe do usunięcia. Dlatego też wniosek o ustalenie wolnych mocy produkcyjnych zakładu z uwzględnieniem wąskiego gardła w badaniu wodnym nie może zostać przyjęty.

3.2. *Przeniesienie produkcji z innych produktów wytwarzanych w tych samych zakładach*

- (35) Jak wskazano w motywie 31 powyżej, w chwili obecnej dla producenta z Mohylewa bardziej opłacalna jest produkcja elementów drażonych, jako że nie podlegają one cłom antydumpingowym, podczas gdy spawane rury podlegają w Unii cłom antydumpingowym. Istotnie, w trakcie ODP produkcja była w dużej mierze skoncentrowana na produktach, które nie podlegają w Unii cłom antydumpingowym i które stanowiły znaczną większość produkcji przedsiębiorstwa. W przypadku braku środków dotyczących rur spawanych można oczekiwać, że produkcja w Mohylewie przedstawiona zostanie na bardziej zrównoważony asortyment, z przeniesieniem zdolności produkcyjnych z produktów, które obecnie nie są objęte środkami, na rury spawane.
- (36) W związku z tym istnieje znaczne ryzyko, że w przypadku uchylecia środków zakłady w Mohylewie przynajmniej częściowo przestawią produkcję z produktów, które obecnie nie podlegają cłom antydumpingowym, na spawane rury z przeznaczeniem na rynek unijny po cenach dumpingowych.
- (37) Po ujawnieniu informacji producent w Mohylewie twierdził, że nie zmieniłby swojego asortymentu produktów z elementów drażonych na spawane rury i przewody rurowe, ponieważ przez wiele lat sprzedawał elementy drażone w znacznie większych ilościach niż spawane rury i przewody rurowe i nie istniałyby powody, aby takie praktyki zmieniać.
- (38) W tym względzie należy zaznaczyć, że UE jest dla producenta z Mohylewa największym rynkiem na elementy drażone i że nie prowadzi on obecnie sprzedaży żadnych spawanych rur i przewodów rurowych na rynek unijny. Producent w Mohylewie nie dostarczył żadnych dowodów na to, że w przypadku uchylecia środków proporcje między różnymi sprzedawanymi do UE produktami nie uległyby zmianie. W związku z tym konkluzja, iż w przypadku uchylecia środków producent w Mohylewie najprawdopodobniej wprowadzi zmiany w asortymencie produktów i przynajmniej częściowo przestawi produkcję z elementów drażonych na spawane rury i przewody rurowe z przeznaczeniem na rynek unijny, zostaje utrzymana.

3.3. Atrakcyjność rynku unijnego

- (39) Jak wspomniano w motywie 27 powyżej, w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym nie było wywozu produktu objętego postępowaniem z Białorusi do Unii. W związku z tym ocena prawdopodobieństwa przekierowania handlu na rynek unijny w przypadku uchylecia środków powinna opierać się na następujących czynnikach:
- powszechnie obowiązujące ceny sprzedaży na innych rynkach eksportowych,
 - powszechnie obowiązujące ceny na rynku unijnym, zarówno te stosowane przez przemysł unijny, jak i przy przywozie z innych źródeł, oraz
 - strategia handlowa zakładów w Mohylewie odnośnie do produktów niepodlegających cłom antydumpingowym.
- (40) Porównując średnie ceny sprzedaży producenta z Mohylewa do innych krajów z cenami na rynku unijnym, stwierdzić można znaczący poziom podcięcia cenowego. W porównaniu ze średnią ceną sprzedaży przemysłu unijnego poziom podcięcia cenowego wynosi od 30 % do 50 %. Ceny przedsiębiorstwa w Mohylewie są również niższe niż ceny z innych źródeł przywozu na rynek unijny, takich jak Indie i Turcja.
- (41) Prawdopodobna atrakcyjność rynku unijnego jest również większa ze względu na fakt, że zakłady w Mohylewie dysponują już istniejącymi kanałami sprzedaży, które są wykorzystywane obecnie do sprzedaży innych produktów, a które w przypadku uchylecia środków mogłyby być również wykorzystane do sprzedaży produktu objętego postępowaniem.
- (42) W związku z powyższym Komisja stwierdza, że w przypadku uchylecia środków istnieje znaczące ryzyko przekierowania wywozu na rynek unijny po cenach dumpingowych, ponieważ rynek unijny jest znacznie atrakcyjniejszy cenowo.
- (43) Po ujawnieniu informacji producent w Mohylewie twierdził, że znaczny wzrost sprzedaży spawanych rur i przewodów rurowych na rynku krajowym i na rynek rosyjski w całym okresie badanym nie został właściwie uwzględniony. W tym względzie należy zauważyć, że wzrost wielkości sprzedaży na tych rynkach został potwierdzony w toku dochodzenia. W swoich uwagach zgłoszonych po ujawnieniu informacji, producent w Mohylewie potwierdził również, że spawane rury i przewody rurowe są sprzedawane po cenach niższych od dominujących cen rynkowych na rynku UE. Dlatego też fakt, iż wielkość sprzedaży tych produktów zarówno na rynku krajowym, jak i na rynku rosyjskim z upływem czasu wzrastała, nie zmniejsza ani nie eliminuje ryzyka przekierowania na rynek unijny ze względu na bardziej atrakcyjne ceny. W związku z powyższym argumentacja producenta w Mohylewie zostaje odrzucona.

4. Wnioski dotyczące prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia dumpingu

- (44) Istnienie dostępnych wolnych mocy produkcyjnych na Białorusi, ryzyko przekierowania produkcji z innych produktów na produkt objęty postępowaniem i atrakcyjny poziom cen na rynku unijnym prowadzą do wniosku, że w przypadku wygaśnięcia obowiązujących środków istnieje ryzyko wzrostu wywozu produktu objętego postępowaniem z Białorusi po cenach dumpingowych.

ChRL

1. Uwagi wstępne

- (45) Jak wspomniano w motywie 9 powyżej, Komisja nie otrzymała odpowiedzi z ChRL. Wobec braku współpracy ze strony producentów eksportujących z ChRL ogólną analizę, w tym obliczenie dumpingu, oparto na dostępnych faktach zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego. Chińskie władze zostały poinformowane o tym, że Komisja zamierza zastosować art. 18 rozporządzenia podstawowego i oprzeć swoje ustalenia na dostępnych faktach.
- (46) W związku z tym prawdopodobieństwo kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu oceniono na podstawie wniosku o przeprowadzenie przeglądu wygaśnięcia w połączeniu z innymi źródłami informacji, takimi jak statystyki handlowe dotyczące przywozu i wywozu (dane Eurostatu i chińskie dane dotyczące wywozu) oraz czasopismo „Metal Bulletin”.
- (47) Brak współpracy miał wpływ na porównanie wartości normalnej z ceną eksportową poszczególnych rodzajów produktu. Uznano za właściwe ustalenie wartości normalnej i ceny eksportowej na podstawie danych światowych, mianowicie w oparciu o średnie wartości, zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego.

2. Prawdopodobny dumping w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym

2.1. Określenie wartości normalnej

- (48) Wartość normalna dla ChRL ustalona została na podstawie średnich krajowych cen sprzedaży klientom niepowiązanym w zwykłym obrocie handlowym w RPA (państwie analogicznym).

2.2. Określenie prawdopodobnej ceny eksportowej

- (49) Ze względu na brak współpracy ze strony chińskich producentów eksportujących cena eksportowa musiała być ustalona na podstawie dostępnych faktów, zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego.
- (50) Komisja zbadała najpierw dane statystyczne z Eurostatu. Ilości produktu przywożonego z ChRL były jednakże bardzo ograniczone, a co za tym idzie, ich ceny uznano za niereprezentatywne. Dlatego prawdopodobna cena eksportowa została ustalona na podstawie chińskich danych statystycznych dotyczących wywozu do państw trzecich.

2.3. Porównanie

- (51) Porównanie wartości normalnej i prawdopodobnej ceny eksportowej przeprowadzono na podstawie ceny *ex-works*. W celu zapewnienia sprawiedliwego porównania uwzględniono, zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego, różnice, które miały wpływ na porównywalność cen.
- (52) W stosownych przypadkach dokonano dostosowań dotyczących różnic w kosztach transportu, ubezpieczenia, kosztach VAT niepodlegających zwrotowi, kosztach wywozu, rabatach i zniżkach.

2.4. Prawdopodobny dumping w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym

- (53) Na podstawie powyższych danych prawdopodobny margines dumpingu w rozumieniu art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, został ustalony na poziomie 39,3 %.

3. Zmiany wielkości wywozu w przypadku uchylenia środków

3.1. Moce produkcyjne producentów eksportujących

- (54) Wobec braku współpracy ze strony chińskich producentów eksportujących wykorzystano następujące źródła:
- informacje dostarczone przez wnioskodawcę,
 - dostępne publikacje (np. czasopismo „Metal Bulletin”),
 - informacje zebrane w trakcie poprzedniego dochodzenia.
- (55) Chiński przemysł produkujący rury spawane jest znany jako zdecydowanie największy na świecie. W czasopiśmie „Metal Bulletin” podano roczną produkcję dla spawanych rur w 2012 r. w wysokości około 35 mln ton. Wnioskodawca oszacował, że moce produkcyjne rur spawanych w ChRL znacznie przewyższają 45 mln ton rocznie. Całkowite wolne moce produkcyjne mogłyby więc przekraczać 10 mln ton, co odpowiada 25-krotnemu całkowitemu zużyciu rur spawanych w UE.
- (56) W związku z tym istnieje poważne ryzyko, że w przypadku uchylenia środków producenci z ChRL będą sprzedawać znaczące ilości spawanych rur na rynek unijny po cenach dumpingowych.

3.2. Atrakcyjność rynku unijnego

- (57) Wobec braku współpracy ze strony chińskich producentów eksportujących dokonano ustaleń w oparciu o dostępne fakty. W celu ustalenia poziomu ryzyka przekierowania handlu na rynek unijny w przypadku uchylenia środków oparto się na powszechnie dostępnych źródłach.

- (58) Powszechnie dostępne źródła, takie jak czasopismo „Metal Bulletin”, podały, że poziom chińskich cen jest znacznie niższy od średniej ceny sprzedaży przemysłu unijnego w wysokości 848 EUR/tonę i od średniej ceny przywozu do Unii z głównych krajów wywozu, takich jak Indie i Turcja. W porównaniu ze średnią ceną sprzedaży przemysłu unijnego poziom podcięcia cenowego wynosi od 30 % do 50 %. Ukazuje to z pewnością atrakcyjność rynku unijnego oraz zdolność chińskich producentów do konkutowania przy pomocy cen w przypadku uchylecia środków.
- (59) W związku z powyższym Komisja stwierdziła, że z uwagi na znaczne różnice w cenie, o których mowa powyżej, w przypadku uchylecia środków istnieje znaczące ryzyko przekierowania handlu z płacących niższe ceny państw trzecich na bardziej atrakcyjny rynek unijny.

4. Wnioski dotyczące prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia dumpingu

- (60) Dostępne wolne moce produkcyjne w ChRL i atrakcyjny poziom cen na rynku unijnym prowadzą do wniosku, że w przypadku wygaśnięcia obowiązujących środków istnieje ryzyko znacznego wzrostu wywozu po cenach dumpingowych produktu objętego postępowaniem z ChRL.

PAŃSTWA O GOSPODARCE RYNKOWEJ

ROSJA

1. Uwagi wstępne

- (61) Dwóch rosyjskich producentów eksportujących, reprezentujących około 75 % produkcji w Rosji, którzy udzielili odpowiedzi na pytania dotyczące doboru próby, poinformowało następnie Komisję, że nie zamierzają udzielić odpowiedzi na kwestionariusz dla producentów eksportujących. Jedynie jeden mały producent niedokonujący wywozu do Unii ani znaczącego wywozu do innych państw współpracował w dochodzeniu, odpowiadając na kwestionariusz i zgadzając się na wizytę weryfikacyjną. Wobec wyraźnego braku współpracy ze strony producentów eksportujących w Rosji ogólną analizę, w tym obliczenie dumpingu, oparto na dostępnych faktach, zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego. Niewspółpracujący rosyjscy producenci eksportujący, jak również władze rosyjskie, zostali poinformowani o zamiarze Komisji dotyczącym zastosowania art. 18 rozporządzenia podstawowego i oparcia swoich ustaleń na dostępnych faktach.
- (62) W związku z tym prawdopodobieństwo kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu oceniono na podstawie wniosku o przeprowadzenie przeglądu wygaśnięcia w połączeniu z innymi źródłami informacji, takimi jak statystyki handlowe Eurostatu dotyczące przywozu, rosyjskie dane statystyczne dotyczące wywozu oraz czasopismo „Metal Bulletin”.
- (63) Znaczący brak współpracy miał wpływ na porównanie wartości normalnej z ceną eksportową poszczególnych rodzajów produktu. Uznano za właściwe ustalenie wartości normalnej i ceny eksportowej na podstawie danych światowych, mianowicie w oparciu o średnie wartości, zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego.
- (64) Komisja zauważyła, że niektóre dane statystyczne Eurostatu dotyczyły przywozu produktu objętego postępowaniem z Rosji. Ilości były jednak bardzo ograniczone, a zatem ceny tego przywozu uznano za niereprezentatywne. W związku z tym dane dotyczące prawdopodobnych cen eksportowych w wywozie do Unii oparte były na cenach eksportowych stosowanych w wywozie do innych państw trzecich, jak to wskazano w motywie 73 poniżej.

2. Prawdopodobny dumping w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym

2.1. Określenie wartości normalnej

- (65) Jak wspomniano w motywie 61 powyżej, znaczący brak współpracy ze strony producentów eksportujących w Rosji sprawił, że do ustalenia wartości normalnej Komisja musiała wykorzystać dostępne fakty. Wykorzystano w tym celu informacje dostarczone przez współpracującego rosyjskiego producenta.
- (66) Wartość normalna ustalona została zgodnie z art. 2 ust. 2 zdanie pierwsze rozporządzenia podstawowego. W pierwszej kolejności ustalono, czy łączna wielkość sprzedaży krajowej produktu podobnego w ODP była reprezentatywna w porównaniu z rosyjską sprzedażą na wywóz do państw trzecich. Sprzedaż krajową uznano za reprezentatywną, jeżeli wielkość sprzedaży produktu podobnego stanowiła co najmniej 5 % rosyjskiej sprzedaży eksportowej do państw trzecich.

- (67) Następnie zbadano, czy produkt podobny sprzedawany był w zwykłym obrocie handlowym zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. Dokonano tego poprzez ustalenie proporcji sprzedaży rodzaju produktu objętego postępowaniem, dokonanej z zyskiem na rynku krajowym na rzecz niezależnych klientów.
- (68) W celu przeprowadzenia testu zwykłego obrotu handlowego wykorzystano średni koszt produkcji. W odniesieniu do kosztów produkcji, w szczególności do kosztów energii, jeśli chodzi o gaz, zbadano, czy ceny gazu płacone przez jedyne współpracującego producenta eksportującego odzwierciedlały wystarczająco koszty związane z produkcją i dystrybucją gazu.
- (69) Ustalono, że cena gazu na rynku krajowym płacona przez producentów eksportujących wynosiła około 30 % ceny eksportowej gazu ziemnego z Rosji. W tej kwestii wszystkie dostępne dane wskazywały, że krajowe ceny gazu w Rosji są cenami regulowanymi i znajdują się na znacznie niższym poziomie niż ceny rynkowe płacone na nieregulowanych rynkach eksportowych rosyjskiego gazu ziemnego. Ponieważ koszty gazu nie zostały odpowiednio odzwierciedlone w dokumentacji księgowej producenta eksportującego zgodnie z art. 2 ust. 5, konieczne było ich odpowiednie dostosowanie. Wobec braku wystarczająco reprezentatywnych i wolnych od zniekształceń cen gazu, odnoszących się do rosyjskiego rynku krajowego, uznano za stosowne dokonanie dostosowania, zgodnie z art. 2 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, na podstawie informacji pochodzących z innych reprezentatywnych rynków. Dostosowana cena oparta została na średniej cenie gazu rosyjskiego sprzedawanego na wywóz na granicy niemiecko-czeskiej (Waidhaus), dostosowanej w odniesieniu do lokalnych kosztów dystrybucji. Waidhaus jest głównym węzłem sprzedaży gazu rosyjskiego do UE – największego rynku zbytu gazu rosyjskiego, na którym ceny w sposób uzasadniony odzwierciedlają koszty. W związku z powyższym może on być uważany za rynek reprezentatywny w rozumieniu art. 2 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.
- (70) W związku z tym do testu zwykłego obrotu handlowego Komisja wykorzystała średni koszt produkcji po dostosowaniu uwzględniającym koszty gazu.
- (71) Wartość normalna została więc ustalona jako średnia cena krajowej sprzedaży z zyskiem w ODP, jako że wielkość sprzedaży z zyskiem stanowiła 80 % lub mniej całkowitej wielkości sprzedaży.

2.2. Określenie prawdopodobnej ceny eksportowej

- (72) Znaczący brak współpracy ze strony producentów eksportujących w Rosji sprawił, że do ustalenia ceny eksportowej Komisja musiała wykorzystać dostępne fakty. Informacje przekazane przez jedyne współpracującego rosyjskiego producenta nie mogły zostać wykorzystane, ponieważ producent ten nie dokonywał wywozu produktu objętego postępowaniem do Unii, a wywozu do innych państw trzecich dokonywał jedynie na nieznacznym poziomie.
- (73) Z tego powodu oraz biorąc pod uwagę fakt, że wywóz z Rosji do Unii był nieznacznym, prawdopodobna cena eksportowa została ustalona na podstawie rosyjskich danych statystycznych dotyczących wywozu do innych państw trzecich. Wywóz do innych państw trzecich dokonywany był w znacznych ilościach.
- (74) Jako że jedyny współpracujący producent z Rosji produkował wyłącznie tzw. „rury czarne” (tj. niegalwanizowane), do ustalenia ceny eksportowej wykorzystano jedynie informacje dotyczące rur czarnych. Zgodnie z rosyjskimi danymi statystycznymi dotyczącymi wywozu zdecydowana większość rosyjskiego wywozu również dotyczy rur czarnych.
- (75) Po ujawnieniu ustaleń jedyny współpracujący rosyjski producent twierdził, że jego ceny eksportowe powinny zostać wykorzystane, ponieważ odnoszą się one do ponad 10 % jego całkowitej sprzedaży. Sprzedaż ta stanowi jednak jedynie poniżej 2 % całkowitego wywozu przedstawionego w rosyjskich statystykach dotyczących wywozu. Na tej podstawie konkluzja, że ceny eksportowe tego producenta nie mogą być użyte ze względu na nieznaczną ilość, zostaje utrzymane.

2.3. Porównanie

- (76) Porównanie wartości normalnej i prawdopodobnej ceny eksportowej przeprowadzono na podstawie ceny *ex-works*. W celu zapewnienia sprawiedliwego porównania uwzględniono, zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego, różnice, które miały wpływ na porównywalność cen.
- (77) W stosownych przypadkach dokonano dostosowań ze względu na różnice w kosztach transportu.

2.4. *Prawdopodobny dumping w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym*

- (78) Na podstawie powyższych danych prawdopodobny margines dumpingu w rozumieniu art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego został ustalony na poziomie 38,7 %.

3. **Zmiany wielkości wywozu w przypadku uchylecia środków**

3.1. *Moce produkcyjne producentów eksportujących*

- (79) Wnioskodawca oszacował, że wolne moce produkcyjne umożliwiające wytworzenie produktu objętego postępowaniem w Rosji przekraczają łączne zużycie na rynku UE. Wnioskodawca oparł swoje szacunki na informacjach zamieszczonych w publikacji „Metal Expert”. Ponadto wnioskodawca zakłada wykorzystanie mocy produkcyjnych na poziomie 56 %, co znajduje potwierdzenie w informacjach dostarczonych przez współpracującego producenta.
- (80) W związku z tym istnieje poważne ryzyko, że w przypadku uchylecia środków rosyjscy producenci eksportujący będą sprzedawać znaczące ilości spawanych rur na rynek unijny po cenach dumpingowych.
- (81) Po ujawnieniu ustaleń niewspółpracujący producenci rosyjscy, o których mowa w motywie 61 powyżej, twierdzili, że Komisja nie uwzględniła informacji dotyczących domniemanej atrakcyjności innych rynków, w tym rynku rosyjskiego oraz zgłoszonych przez tych producentów wolnych mocy produkcyjnych w Rosji.
- (82) W tym względzie należy zauważyć, że informacje na temat wolnych mocy produkcyjnych dotyczyły szerszej gamy produktów, w tym elementów drążonych i rur o dużej średnicy. Informacje te mają zatem mniej istotny charakter niż informacje dostarczone przez wnioskodawcę. Ponadto, nawet jeśli by przyjąć, że stopa wykorzystania mocy produkcyjnych wynosi 60–70 %, tak jak twierdzą producenci rosyjscy, wynikające z tego wolne moce produkcyjne mogłyby pokryć większość konsumpcji na rynku UE.
- (83) Odnośnie do dostarczonych przez niewspółpracujących producentów rosyjskich informacji dotyczących rzekomej atrakcyjności innych rynków, w tym rynku rosyjskiego, należy przede wszystkim stwierdzić, że ze względu na brak współpracy, powyższych danych nie można by zweryfikować. Po drugie, informacje takie są sprzeczne z informacjami uzyskanymi w trakcie dochodzenia, jak określono w motywach 84–86 poniżej, które opierają się na oficjalnych rosyjskich statystykach dotyczących wywozu i nie zostały zakwestionowane przez dwóch rosyjskich producentów niewspółpracujących.

3.2. *Atrakcyjność rynku unijnego*

- (84) Według rosyjskich statystyk handlowych średnia rosyjska cena eksportowa, wynosząca 647 EUR za tonę, jest znacznie niższa od średniej ceny sprzedaży przemysłu unijnego w wysokości 848 EUR za tonę i podobna do średniej ceny przywozu do Unii z głównych państw wywozu, takich jak Indie i Turcja.
- (85) Zgodnie z tym samym statystykami dotyczącymi handlu 33 % łącznego rosyjskiego wywozu sprzedawane jest do Azerbejdżanu, będącego najważniejszym rynkiem eksportowym Rosji. Cena sprzedaży do Azerbejdżanu wynosi 586 EUR za tonę; jest zatem znacznie niższa niż cena sprzedaży przemysłu unijnego wynosząca 848 EUR za tonę, a nawet niższa od cen stosowanych przez innych głównych eksporterów do Unii, takich jak Indie lub Turcja. Ponadto wielkość rosyjskiego wywozu do Azerbejdżanu odpowiada ok. 15 % unijnego zużycia. W związku z tym istnieje ryzyko, że w przypadku uchylecia środków wywóz ten zostanie przekierowany do Unii.
- (86) W świetle powyższych faktów Komisja stwierdziła, że w przypadku uchylecia środków istnieje znaczące ryzyko przekierowania handlu na rynek unijny.

4. **Wnioski dotyczące prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia dumpingu**

- (87) Dostępne wolne moce produkcyjne w Rosji i atrakcyjny poziom cen na rynku unijnym prowadzą do wniosku, że w przypadku wygaśnięcia obowiązujących środków istnieje ryzyko wzrostu wywozu produktu objętego postępowaniem z Rosji do Unii po cenach dumpingowych.

- (88) Po ujawnieniu ustaleń zainteresowane strony twierdziły, że utrzymanie obowiązujących środków wobec Rosji przy jednoczesnym zakończeniu stosowania środków obowiązujących względem Ukrainy (zob. poniżej) stanowi dyskryminację, ponieważ Rosja i Ukraina dysponują rzekomo podobnymi wolnymi mocami produkcyjnymi.
- (89) Argument ten nie został potwierdzony przez ustalenia z dochodzenia, według których w Rosji istnieją znaczące wolne moce produkcyjne, odpowiadające co najmniej większości konsumpcji na rynku UE. Z drugiej strony, w przypadku Ukrainy ustalono, że dostępne wolne moce produkcyjne na wywóz do wszystkich krajów są ograniczone. Dlatego też ze względu na tę znaczną różnicę pod względem wolnych mocy produkcyjnych zarzut dyskryminacji został odrzucony.

UKRAINA

1. Uwagi wstępne

- (90) Tylko jeden producent eksportujący z Ukrainy, „Interpipe Group” („Interpipe”), współpracował podczas dochodzenia. Interpipe odpowiada za znaczącą część produkcji na Ukrainie i za prawie cały, bardzo niewielki wywóz z Ukrainy do Unii. Istnieje co najmniej 4 znanych ukraińskich producentów, którzy nie współpracują, lecz według statystyk handlowych ich wywóz do UE jest nieznacznym.
- (91) Z uwagi na nieznacznym wywóz z Ukrainy do Unii prawdopodobną cenę eksportową ustalono na podstawie cen sprzedaży dokonywanej przez Interpipe do innych państw trzecich, jak to opisano w motywie 17 powyżej.

2. Prawdopodobny dumping w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym

2.1. Określenie wartości normalnej

- (92) Komisja najpierw przeanalizowała, czy łączna wartość sprzedaży krajowej Interpipe, jedyne współpracującego producenta eksportującego, jest reprezentatywna zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Sprzedaż krajowa jest reprezentatywna, jeśli łączna wielkość sprzedaży krajowej produktu podobnego niezależnym klientom na rynku krajowym stanowiła co najmniej 5 % łącznej wielkości sprzedaży eksportowej produktu objętego postępowaniem do innych państw trzecich w okresie objętym dochodzeniem. Według tego kryterium łączna sprzedaż produktu podobnego dokonana przez Interpipe na rynku krajowym była reprezentatywna.
- (93) Następnie Komisja określiła te rodzaje produktu sprzedawane na rynku krajowym, które były identyczne lub porównywalne z rodzajami produktów sprzedawanymi przez Interpipe na wywóz.
- (94) Następnie Komisja zbadała, czy sprzedaż krajowa Interpipe dla każdego typu produktu, który jest identyczny lub porównywalny z rodzajem produktu sprzedawanym na wywóz, była reprezentatywna zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Sprzedaż krajowa danego rodzaju produktu jest reprezentatywna, jeżeli całkowita wielkość sprzedaży krajowej tego rodzaju produktu niezależnym klientom w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym stanowiła co najmniej 5 % całkowitej sprzedaży eksportowej identycznego lub porównywalnego rodzaju produktu. Komisja ustaliła, że w odniesieniu do większości typów produktu sprzedaż na rynku krajowym była dokonywana w wielkościach reprezentatywnych.
- (95) Następnie Komisja określiła w odniesieniu do każdego rodzaju produktu udział sprzedaży z zyskiem niezależnym klientom na rynku krajowym w ODP, by móc zdecydować, czy do obliczenia wartości normalnej zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia podstawowego należy zastosować rzeczywistą sprzedaż krajową.
- (96) Wartość normalna opiera się na rzeczywistej cenie krajowej każdego rodzaju produktu niezależnie od tego, czy sprzedaż ta jest dokonywana z zyskiem, jeżeli:
- wielkość sprzedaży danego rodzaju produktu sprzedawanego po cenie sprzedaży netto równej obliczonym kosztom produkcji lub od nich wyższej reprezentowała więcej niż 80 % całkowitej wielkości sprzedaży tego rodzaju produktu; oraz
 - średnia ważona cena sprzedaży tego rodzaju produktu jest równa jednostkowym kosztom produkcji lub od nich wyższa.
- (97) W tym przypadku wartość normalna jest średnią ważoną cen całej sprzedaży krajowej tego rodzaju produktu w ODP.

- (98) Za wartość normalną przyjmuje się rzeczywistą cenę krajową w ODP danego rodzaju produktu wyłącznie dla krajowej sprzedaży z zyskiem, jeżeli:
- ilość sprzedaży z zyskiem tego rodzaju produktu odpowiada nie więcej niż 80 % całkowitej ilości sprzedaży tego rodzaju; lub
 - średnia ważona cena tego rodzaju produktu jest niższa od jednostkowych kosztów produkcji.
- (99) Analiza sprzedaży krajowej wykazała, że wartość normalna została obliczona jako średnia ważona cen całej krajowej sprzedaży w ODP lub średnia ważona wyłącznie dla sprzedaży z zyskiem, w zależności od rodzaju produktu.
- (100) Jeżeli nie dokonywano sprzedaży produktu podobnego w zwykłym obrocie handlowym lub jeżeli danego rodzaju produktu nie sprzedawano w reprezentatywnych ilościach na rynku krajowym, Komisja konstruowała wartość normalną zgodnie z art. 2 ust. 3 i 6 rozporządzenia podstawowego.
- (101) Wartość normalna konstruowana była przez dodanie do kosztów produkcji Interpipe w ODP dla produktu podobnego następujących wartości:
- kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych poniesionych przez Interpipe przy sprzedaży krajowej produktu podobnego w zwykłym obrocie handlowym w ODP, oraz
 - zysku uzyskanego przez Interpipe ze sprzedaży krajowej produktu podobnego w zwykłym obrocie handlowym w ODP.

2.2. Określenie prawdopodobnej ceny eksportowej

- (102) Z uwagi na brak znaczącego wywozu z Ukrainy do Unii, prawdopodobną cenę eksportową ustalono na podstawie cen sprzedaży dokonywanej przez Interpipe do innych państw trzecich, jak to opisano w motywie 17 powyżej, która odbywała się w znacznych ilościach.
- (103) Cała sprzedaż Interpipe prowadzona była bezpośrednio do klientów niepowiązanych w państwach trzecich. Cenę sprzedaży ustalono zatem na podstawie cen zapłaconych przez tych niezależnych klientów lub od nich należnych.

2.3. Porównanie

- (104) Porównanie wartości normalnej i prawdopodobnej ceny eksportowej przeprowadzono na podstawie ceny *ex-works*. W celu zapewnienia sprawiedliwego porównania uwzględniono, zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego, różnice, które miały wpływ na porównywalność cen.
- (105) W stosownych przypadkach dokonano dostosowań ze względu na różnice w kosztach transportu i w kosztach kredytu.

2.4. Prawdopodobny dumping w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym

- (106) Na podstawie powyższych danych prawdopodobny margines dumpingu w rozumieniu art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego został ustalony na poziomie 16 %.
- (107) Po ujawnieniu ustaleń zainteresowane strony twierdziły, że Komisja ustaliła kontynuację dumpingu w odniesieniu do Ukrainy na poziomie 16 %. Twierdzenie to jest jednak nieuzasadnione, ponieważ wydaje się być wynikiem nieporozumienia. Rzeczywiście, jak wspomniano w motywie 17 powyżej, wszystkie państwa z Ukrainą włącznie wysyłały do UE w ODP nieznaczne ilości produktu objętego postępowaniem. Dlatego z ilości tych nie można było wyciągnąć rozsądnych wniosków i stwierdzono w odniesieniu do Ukrainy brak kontynuacji dumpingu. Argumentacja ta została zatem odrzucona.

3. Zmiany wielkości wywozu w przypadku uchylecia środków

Moce produkcyjne producentów eksportujących

- (108) W poprzednim dochodzeniu Komisja ustaliła, że moce produkcyjne na Ukrainie przekraczały 400 000 ton rocznie. W okresie po przedmiotowym dochodzeniu dwóch ze znanych producentów, a mianowicie Zakłady Produkcji Rur w Ługańsku i Dolnodnieprowska Walcownia Rur, jeden z zakładów grupy Interpipe, zaprzestało jednak produkcji rur spawanych. Ponieważ nie nastąpiło od tego czasu żadne potwierdzone zwiększenie mocy produkcyjnych na Ukrainie, moce produkcyjne są obecnie znacznie niższe niż podczas poprzedniego dochodzenia.
- (109) W odniesieniu do wykorzystania mocy produkcyjnych, o których mowa w motywie 108 powyżej, jeśli wziąć pod uwagę ograniczenia techniczne zakładów, Interpipe wykorzystywało w ODP moce produkcyjne niemal w pełni.
- (110) Innym ważnym aspektem jest położenie geograficzne zakładów na Ukrainie. Znajdują się one głównie na wschodzie Ukrainy i są bezpośrednio lub pośrednio dotknięte obecną sytuacją polityczną w tej części kraju. Dlatego nie jest pewne, w jakim zakresie przedsiębiorstwa te mogą w pełni wykorzystywać swoje moce produkcyjne.
- (111) Po ujawnieniu ustaleń zainteresowane strony twierdziły, że istotna część produkcji na Ukrainie znajduje się poza obszarem, którego dotyczy obecny konflikt polityczny. Należy jednak zauważyć, że również przedsiębiorstwa spoza tego obszaru są pośrednio dotknięte przez ten konflikt, na przykład poprzez ograniczenie w dostawach surowców. W związku z tym stwierdzono, że obecnym konfliktem dotknięta jest bezpośrednio lub pośrednio większość zakładów na Ukrainie. Argumentacja ta została zatem odrzucona.
- (112) Jednocześnie, biorąc pod uwagę szczególną sytuację Ukrainy po zakończeniu ODP, można by oczekiwać, że zwiększone zapotrzebowanie sektora budownictwa po unormowaniu się sytuacji przyczyni się do wykorzystania dodatkowych mocy produkcyjnych. Produkt podobny jest również wykorzystywany do celów budowlanych, na przykład jako elementy nośne, elementy ogrodzeń, elementy ochronne oraz na rusztowania.
- (113) Biorąc pod uwagę zmniejszenie mocy produkcyjnych i przewidywany wzrost popytu krajowego, stwierdza się, że dostępne wolne moce produkcyjne w kontekście wywozu do wszystkich krajów są ograniczone.
- (114) Po ujawnieniu ustaleń zainteresowane strony twierdziły, że na Ukrainie istnieją znaczne wolne moce produkcyjne. Zarzuty te nie zostały jednak poparte rzeczywistymi dowodami i odrzucono je.
- (115) Zainteresowane strony twierdziły również, że Interpipe ogłosiło, że zamierza znacznie zwiększyć swój wywóz do UE o około 60 %, co pozostaje w sprzeczności z argumentem dotyczącym ograniczonych ukraińskich wolnych mocy produkcyjnych na wywóz. Takiego twierdzenia nie można jednak przyjąć. Zapowiedź Interpipe odnosi się do przedsiębiorstwa jako całości, a nie konkretnie do produktu objętego postępowaniem. Nawet jeżeli miałyby to znaczenie dla produktu objętego postępowaniem, znaczny wzrost w wysokości 60 % dałby w rezultacie jedynie około 0,5 % udziału w rynku UE, co jednak nie ma większego znaczenia. Dlatego też argument ten nie stoi w sprzeczności ze stwierdzeniem, że dostępne wolne moce produkcyjne na wywóz do wszystkich krajów są ograniczone.
- (116) Te same zainteresowane strony utrzymywały, że wolne moce produkcyjne nie powinny być wykorzystywane jako element do analizy dumpingu, ponieważ wykorzystanie mocy produkcyjnych nie jest miarodajnym wskaźnikiem szkody w analizie szkody, jak wspomniano w motywie 139 poniżej.
- (117) Nie można zgodzić się z powyższym stwierdzeniem. Cele tych dwóch analiz różnią się. W analizie szkody, ocenia się, czy niskie wykorzystanie mocy produkcyjnych można uznać za oznakę szkody poniesionej przez przemysł unijny, co niekoniecznie jest zgodne z prawdą, gdy pozostałe moce produkcyjne można wykorzystać do produkcji innych produktów. Analiza dumpingu skupia się na samych wolnych mocach produkcyjnych, tj. niewykorzystanych mocach produkcyjnych, które nie są użyte do produkcji żadnych produktów i są w związku z tym łatwo dostępne do produkcji produktu objętego postępowaniem.

4. Wnioski dotyczące prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia dumpingu

- (118) Ograniczone wolne moce produkcyjne na Ukrainie i ograniczone ryzyko przekierowania wywozu po cenach dumpingowych prowadzą do wniosku, że w przypadku wygaśnięcia obowiązujących środków nie istnieje ryzyko znacznego wzrostu wywozu po cenach dumpingowych produktu objętego postępowaniem z Ukrainy. W związku z tym mało prawdopodobne jest, że wygaśnięcie środków antydumpingowych w odniesieniu do Ukrainy doprowadzi do ponownego wystąpienia dumpingu w istotnych ilościach w rozumieniu art. 5 ust. 7 rozporządzenia podstawowego.

D. DEFINICJA PRZEMYSŁU UNIJNEGO

- (119) W ODP produkt podobny wytwarzany był przez około 20 producentów unijnych. Produkcję tych producentów (której wielkość ustalono na podstawie danych uzyskanych od współpracujących producentów i na podstawie danych dotyczących pozostałych producentów unijnych, zawartych we wniosku o dokonanie przeglądu) uznaje się zatem za całkowitą produkcję unijną. Wszystkie te przedsiębiorstwa stanowią zatem przemysł unijny w rozumieniu art. 4 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.
- (120) Jak wyjaśniono powyżej w motywie 11, z uwagi na dużą liczbę producentów unijnych podjęto decyzję o doborze próby. Do celów analizy szkody ustanowiono wskaźniki szkody na następujących dwóch poziomach:
- elementy makroekonomiczne (produkcja, moce produkcyjne, wielkość sprzedaży, udział w rynku, wzrost gospodarczy, zatrudnienie, wydajność, średnie ceny jednostkowe, wielkość marginesów dumpingu i poprawa sytuacji po wcześniejszym dumpingu) poddane zostały ocenie na poziomie przemysłu unijnego, przeprowadzonej na podstawie informacji zebranych od współpracujących producentów oraz – w odniesieniu do pozostałych producentów unijnych – na podstawie danych zawartych we wniosku o dokonanie przeglądu,
 - w odniesieniu do producentów unijnych objętych próbą przeprowadzono analizę elementów mikroekonomicznych (zapasy, wynagrodzenia, rentowność, zwrot z inwestycji, przepływy pieniężne, zdolność do pozyskiwania kapitału i inwestycje) na podstawie ich informacji.

E. SYTUACJA NA RYNKU UNIJNYM**1. Konsumpcja w Unii**

- (121) Konsumpcję w Unii ustalono na podstawie wielkości sprzedaży własnej produkcji przemysłu unijnego przeznaczonej na rynek unijny i danych statystycznych Eurostatu dotyczących wielkości przywozu na rynek unijny.
- (122) W okresie badanym konsumpcja w UE zmalała o 28 %. Zmalała ona w 2011 r. o 6 %, a następnie w 2012 r. o 8 punktów procentowych i w ODP o dalsze 10 punktów procentowych. Tendencję spadkową można częściowo wyjaśnić stosowaniem w pewnym stopniu innych rozwiązań technicznych, jako że w przypadku rur do wody istnieje tendencja do zastępowania rur stalowych alternatywnymi produktami, takimi jak rury miedziane, z tworzyw sztucznych lub ze stali nierdzewnej.

	2010	2011	2012	ODP
Łączna konsumpcja UE (w tonach)	561 955	528 191	460 847	404 394
Wskaźnik (2010 = 100)	100	94	82	72

- (123) Po ujawnieniu ustaleń zainteresowane strony twierdziły, że konsumpcja w Unii była znacznie zaniżona. Strony te nie przedstawiły jednak żadnych wiarygodnych dowodów na poparcie swojego twierdzenia, które w związku z tym nie może zostać przyjęte.

2. Przywóz z Białorusi, ChRL i Rosji

- (124) Ponieważ w toku dochodzenia ustalono, że nie istnieje prawdopodobieństwo kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu w wywozie z Ukrainy (zob. motywy 17 i 118 powyżej), niewielki przywóz z tego kraju nie został w poniższej analizie uwzględniony łącznie z przywozem z innych państw, których dotyczy postępowanie.
- (125) W celu oceny dotyczącej kumulacji przywozu z Białorusi, ChRL i Rosji zbadano indywidualną sytuację tych trzech państw w świetle warunków wyszczególnionych w art. 3 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

- (126) W odniesieniu do ilości oraz marginesów dumpingu, biorąc pod uwagę niski poziom przywozu w ODP, Komisja przeprowadziła analizę prawdopodobnych wielkości wywozu z poszczególnych państw i odpowiednich marginesów dumpingu w przypadku uchylenia środków. Analiza wykazała, że w przypadku uchylenia środków wielkość przywozu wzrosłaby prawdopodobnie do poziomu przewyższającego poziom w ODP i z pewnością przekroczyłaby próg nieistotności (zob. motywy 33, 56 i 80 powyżej). Podobnie Komisja ustaliła, że w przypadku uchylenia środków prawdopodobne marginesy dumpingu byłyby znaczne (zob. motywy 30, 53 i 78 powyżej).
- (127) W odniesieniu do średniej ceny importowej nieznaczne ilości przywozu nie mogą być wykorzystywane do poczynienia ostatecznych ustaleń.
- (128) Dochodzenie wykazało jednak również, że warunki konkurencji między odpowiednimi podmiotami gospodarczymi były podobne. Dochodzenie wykazało, że produkt objęty postępowaniem przywożony z Białorusi, ChRL i Rosji oraz produkt podobny wytwarzany i sprzedawany przez przemysł unijny były podobne pod względem wszystkich swych podstawowych cech fizycznych i technicznych.
- (129) W związku z powyższym kryteria określone w art. 3 ust. 4 rozporządzenia podstawowego zostały spełnione w odniesieniu do Białorusi, ChRL i Rosji. Przywóz z tych trzech państw został zatem zbadany w sposób łączny.

a) *Wielkość przywozu*

- (130) Wielkość przywozu produktu objętego postępowaniem z Białorusi, ChRL i Rosji do Unii zmniejszyła się o 60 % z około 7 000 ton w 2010 r. do około 2 900 ton w ODP. W 2011 r. wielkość ta wzrosła o 31 %, a następnie w 2012 r. zmalała o 62 punkty procentowe i w ODP o dalsze 28 punktów procentowych.

	2010	2011	2012	ODP
Wielkość przywozu z Białorusi	25	55	0,1	—
Wskaźnik (2010 = 100)	100	222	0	0
Udział w rynku przywozu z Białorusi	0 %	0 %	0 %	0 %
Ceny przywozu z Białorusi (EUR/tonę)	677	1 246	600	—
Wskaźnik (2010 = 100)	100	184	89	—
Wielkość przywozu z ChRL	712	375	458	118
Wskaźnik (2010 = 100)	100	53	64	17
Udział w rynku przywozu z ChRL	0,1 %	0,1 %	0,1 %	0,0 %
Ceny przywozu z ChRL (EUR/tonę)	636	1 052	1 347	2 102
Wskaźnik (2010 = 100)	100	165	212	330
Wielkość przywozu z Rosji	6 396	8 937	4 440	2 790
Wskaźnik (2010 = 100)	100	140	69	44
Udział w rynku przywozu z Rosji	1,1 %	1,7 %	1,0 %	0,7 %
Ceny przywozu z Rosji (EUR/tonę)	470	506	513	462

	2010	2011	2012	ODP
Wskaźnik (2010 = 100)	100	108	109	98
Wielkość przywozu z państw, których dotyczy postępowanie	7 133	9 367	4 898	2 908
Wskaźnik (2010 = 100)	100	131	69	41
Udział w rynku przywozu z państw, których dotyczy postępowanie	1,3 %	1,8 %	1,1 %	0,7 %
Ceny przywozu z państw, których dotyczy postępowanie (EUR/tonę)	488	532	591	528
Wskaźnik (2010 = 100)	100	109	121	111

Źródło: Comext

b) *Udział w rynku*

- (131) Udział w rynku unijnym eksporterów z Białorusi, ChRL i Rosji zmniejszył się z 1,3 % w 2010 r. do 0,7 % w ODP. W ujęciu szczegółowym udział w rynku wzrósł z 1,3 % w 2010 r. do 1,8 % w 2011 r., po czym zmniejszył się do 1,1 % w 2012 r., a następnie do 0,7 % w ODP.

c) *Ceny*

(i) *Zmiany cen*

- (132) Między 2010 r. i ODP średnie ceny przywozu produktu objętego postępowaniem pochodzącego z Białorusi, ChRL i Rosji wzrosły o 11 % – z 488 EUR/tonę w 2010 r. do 528 EUR/tonę w ODP. W ujęciu szczegółowym ceny wzrosły o 9 % w 2011 r. i o 12 % w 2012 r., po czym spadły o 10 % w ODP.

(ii) *Podcięcie cenowe*

- (133) Bardzo niewielka sprzedaż produktu objętego postępowaniem z ChRL i Rosji do Unii w ODP nie może stanowić wiarygodnej podstawy do formułowania merytorycznych wniosków. W związku z tym dokonane zostało porównanie pomiędzy cenami produktu podobnego produkowanego i sprzedawanego przez przemysł unijny i cenami produktu objętego dochodzeniem wyprodukowanego na Białorusi, w ChRL i w Rosji i sprzedawanego do innych części świata. Porównanie to wykazało znaczne podcięcie cenowe.

3. **Przywóz z innych państw trzecich**

	2010	2011	2012	ODP
Wielkość przywozu z Indii	25 720	48 704	58 619	53 007
Udział w rynku przywozu z Indii	4,6 %	9,2 %	12,7 %	13,1 %
Wielkość przywozu z Turcji	83 654	83 753	98 742	69 757
Udział w rynku przywozu z Turcji	14,9 %	15,9 %	21,4 %	17,2 %
Wielkość przywozu z Ukrainy	956	573	944	1 147
Udział w rynku przywozu z Ukrainy	0,2 %	0,1 %	0,2 %	0,3 %

	2010	2011	2012	ODP
Wielkość przywozu z innych państw trzecich	34 948	42 714	38 518	30 374
Udział w rynku przywozu z innych państw trzecich	6,2 %	8,1 %	8,4 %	7,5 %

- (134) W okresie badanym przywóz z Turcji i z Indii wzrósł. Udział w rynku przywozu z Ukrainy utrzymywał się na bardzo niskim poziomie. Udział w rynku przywozu z innych państw trzecich utrzymywał się w okresie badanym na stosunkowo stałym poziomie.
- (135) Po ujawnieniu ustaleń zainteresowane strony twierdziły, że wynosząca 12 % utrata udziału w rynku przemysłu unijnego została prawie całkowicie zastąpiona przez wzrost łącznego udziału w rynku w Indii i Turcji i że przywóz po niskich cenach z Indii i Turcji jest prawdopodobnie główną przyczyną niestabilnej sytuacji przemysłu unijnego. W tym względzie należy zauważyć, że celem niniejszego dochodzenia jest zbadanie, czy uchylenie środków obowiązujących wobec tych trzech państw, w przypadku których prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia dumpingu zostało ustalone, prawdopodobnie doprowadzi do ponownego wystąpienia szkody dla przemysłu unijnego. W toku dochodzenia potwierdzono, że miało miejsce znaczące podcięcie cenowe w odniesieniu do sprzedaży produktów pochodzących z Białorusi, Chińskiej Republiki Ludowej i Rosji w odniesieniu do reszty świata. W związku z tym, w przypadku uchylenia środków, wywóz po cenach dumpingowych z tych państw do UE najprawdopodobniej wystąpi ponownie, co w rezultacie prawdopodobnie spowoduje zwiększenie szkody dla przemysłu UE. Okoliczność, że przywóz z Turcji i Indii mógł w okresie badanym wzrosnąć, nie ma wpływu na ocenę prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia dumpingu i szkody.

4. Sytuacja przemysłu unijnego

- (136) Zgodnie z art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała wszystkie istotne czynniki i wskaźniki gospodarcze mające wpływ na sytuację przemysłu unijnego.

4.1. Elementy makroekonomiczne

a) Produkcja

- (137) W stosunku do poziomu wynoszącego około 437 000 ton w 2010 r. produkcja przemysłu unijnego zmniejszyła się o 37 % w okresie badanym. W bardziej szczegółowym ujęciu w 2011 r. wielkość ta zmalała o 14 %, a następnie w 2012 r. o 19 punktów procentowych i w ODP o dalsze 4 punkty procentowe. Spadek produkcji połączony był z gwałtownym spadkiem konsumpcji, ale był on jeszcze bardziej wyraźny ze względu na rosnący przywóz z Indii i Turcji.

	2010	2011	2012	ODP
Produkcja (w tonach)	437 492	376 106	294 260	277 483
Wskaźnik (2010 = 100)	100	86	67	63

b) Moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

- (138) Wielkość mocy produkcyjnych wynosiła w 2010 r. ponad 1 700 000 ton, po czym zmniejszyła się o 16 % w okresie badanym. Spadek ten wynikał z faktu, że niektórzy producenci w UE zmniejszyli liczbę dobowych zmian w produkcji.

	2010	2011	2012	ODP
Moce produkcyjne (w tonach)	1 761 677	1 621 386	1 318 459	1 485 339
Wskaźnik (2010 = 100)	100	92	75	84
Wykorzystanie mocy produkcyjnych	25 %	23 %	22 %	19 %
Wskaźnik (2010 = 100)	100	93	90	75

Źródło: Dochodzenie

- (139) W 2010 r. wykorzystanie mocy wyniosło 25 %. W 2011 r. spadło ono do 23 %, w 2012 r. do 22 %, a następnie do 19 % w ODP. Niskie wskaźniki wykorzystania mocy produkcyjnych wynikają głównie z faktu, że produkty nieobjęte zakresem niniejszego dochodzenia (głównie elementy drażone) mogą być wytwarzane przy pomocy tych samych urządzeń produkcyjnych, które wykorzystywane są do produkcji spawanych rur i przewodów rurowych. Dlatego też wskaźniki wykorzystania mocy produkcyjnych nie są dla tej konkretnej branży miarodajnymi wskaźnikami szkody.

c) *Wielkość sprzedaży*

- (140) Sprzedaż produkcji własnej przemysłu unijnego klientom niepowiązanym w UE spadła o 16 % w 2011 r., o 21 punktów procentowych w 2012 r. i o kolejne 3 punkty procentowe w ODP. W ujęciu ogólnym między 2010 r. a ODP wielkość sprzedaży zmalała o około 40 %. Powodem tego był spadek zużycia oraz wzrost przywozu z Indii i Turcji.

	2010	2011	2012	ODP
Wielkość sprzedaży unijnej klientom niepowiązanym (w tonach)	409 544	343 080	259 127	247 201
Wskaźnik (2010 = 100)	100	84	63	60

Źródło: Dochodzenie

d) *Udział w rynku*

- (141) Udział przemysłu unijnego w rynku wynosił w 2010 r. 73 %. W 2011 r. zmniejszył się on do 65 %, a następnie do 56 % w 2012 r., po czym wzrósł do 61 % w ODP. W ujęciu ogólnym udział przemysłu unijnego w rynku w okresie badanym zmniejszył się o 12 punktów procentowych.

	2010	2011	2012	ODP
Udział przemysłu unijnego w rynku	73 %	65 %	56 %	61 %
Wskaźnik (2010 = 100)	100	89	77	84

Źródło: Dochodzenie

e) *Wzrost*

- (142) Pomiędzy 2010 r. a ODP, gdy konsumpcja w Unii zmniejszyła się o 28 %, wielkość sprzedaży klientom niepowiązanym w UE zmniejszyła się o 40 %. Doprowadziło to w okresie badanym do utraty 12 punktów procentowych udziału przemysłu unijnego w rynku. W związku z tym w okresie badanym przemysł unijny nie wykazywał wzrostu.

f) *Zatrudnienie*

- (143) Liczba zatrudnionych w przemyśle unijnym spadła w 2011 r. o 13 %, w 2012 r. o 27 punktów procentowych i o kolejne 3 punkty procentowe w ODP. W ujęciu ogólnym zatrudnienie w przemyśle unijnym zmalało w okresie badanym o 43 %, tj. z poziomu ponad 1 600 osób do mniej niż 1 000 osób.

	2010	2011	2012	ODP
Zatrudnienie (liczba osób)	1 655	1 446	991	939
Wskaźnik (2010 = 100)	100	87	60	57

Źródło: Dochodzenie

g) *Wydajność*

- (144) Wydajność siły roboczej przemysłu unijnego, mierzona jako roczna produkcja (w tonach) na osobę zatrudnioną, od początkowego poziomu 264 ton na pracownika najpierw nieco się obniżyła w 2011 r. (o 2 %). W 2012 r. wzrosła o 14 punktów procentowych, po czym pozostawała w ODP na stałym poziomie. W ujęciu ogólnym wydajność przemysłu unijnego wzrosła w okresie badanym o 12 %.

	2010	2011	2012	ODP
Wydajność (w tonach na pracownika)	264	260	297	296
Wskaźnik (2010 = 100)	100	98	112	112

Źródło: Dochodzenie

h) *Czynniki mające wpływ na ceny sprzedaży*

- (145) Ceny jednostkowe sprzedaży przemysłu unijnego klientom niepowiązanym wzrosły w 2011 r. o 5 %, następnie w 2012 r. o 1 punkt procentowy, po czym obniżyły się w ODP o 4 punkty procentowe. W ujęciu ogólnym ceny te wzrosły w okresie badanym o 2 % z poziomu wynoszącego 833 EUR/tonę do 848 EUR/tonę w ODP.

	2010	2011	2012	ODP
Cena jednostkowa na rynku UE (EUR/tonę)	833	871	881	848
Wskaźnik (2010 = 100)	100	105	106	102

Źródło: Dochodzenie

i) *Wielkość marginesu dumpingu*

- (146) Dochodzenie wykazało prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia dumpingu ze znaczącymi marginesami, których wielkość w odniesieniu do Białorusi, ChRL i Rosji nie może być uznana za nieistotną.

- (147) Jak wskazano powyżej, Komisja nie stwierdziła prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu w odniesieniu do Ukrainy.

j) *Poprawa sytuacji po wcześniejszym dumpingu*

- (148) Zbadane powyżej makrowskaźniki wskazują, że chociaż środki antydumpingowe częściowo osiągnęły swój cel, przyczyniając się do usunięcia szkody wyrządzonej producentom unijnym, przemysł unijny znajduje się wciąż w niestabilnej sytuacji i w dalszym ciągu jest podatny na zagrożenia. Fakty są takie, że w okresie badanym wielkość produkcji spadła o 37 %, wielkość sprzedaży klientom niepowiązanym w UE – o 40 %, a zatrudnienie – o 43 %. Ponadto udział przemysłu unijnego w rynku UE spadł z 73 % w 2010 r. do 61 % w ODP. Nie dało się zatem stwierdzić rzeczywistej poprawy sytuacji po wcześniejszym dumpingu i uznaje się, że przemysł unijny jest nadal bardzo podatny na szkodliwe wpływy przywozu po cenach dumpingowych na rynek unijny.

4.2. *Elementy mikroekonomiczne*

a) *Zapasy*

- (149) Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego objętych próbą producentów unijnych pozostawał do 2011 r. na prawie niezmiennym poziomie. W 2012 r. wzrósł on o 14 punktów procentowych, po czym zmniejszył się w ODP o 10 punktów procentowych. Poziom zapasów w ODP był więc o 5 % wyższy niż w 2010 r.

	2010	2011	2012	ODP
Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego (w tonach)	13 892	14 039	16 012	14 556
Wskaźnik (2010 = 100)	100	101	115	105

Źródło: Dochodzenie

b) *Wynagrodzenia*

- (150) W okresie badanym koszty pracy spadły o 29 %. W bardziej szczegółowym ujęciu zmalały one w 2011 r. o 2 %, a następnie w 2012 r. o 15 punktów procentowych i w ODP o dalsze 12 punktów procentowych. Ten ogólny spadek w okresie badanym wynika ze spadku zatrudnienia.

	2010	2011	2012	ODP
Roczne koszty pracy (EUR)	20 602 275	20 266 132	17 140 089	14 578 317
Wskaźnik (2010 = 100)	100	98	83	71

Źródło: Dochodzenie

- (151) W okresie badanym koszty pracy na jednego pracownika wzrosły o 25 %. Jest to prawdopodobnie sytuacja tymczasowa, spowodowana kosztami zwolnień wynikającymi ze znacznego spadku liczby pracowników.

	2010	2011	2012	ODP
Roczne koszty pracy w przeliczeniu na pracownika (EUR)	12 449	14 015	17 296	15 525
Wskaźnik (2010 = 100)	100	113	139	125

c) *Rentowność i zwrot z inwestycji*

- (152) W okresie badanym rentowność sprzedaży objętych próbą producentów unijnych na rynku unijnym, wyrażona jako odsetek sprzedaży netto, uległa poprawie, przechodząc od ponad 7 % strat w 2010 r. do zysku wynoszącego prawie 1 % w ODP. Ujmując to bardziej szczegółowo, wykazywane przez objętych próbą producentów unijnych straty zmniejszyły się z poziomu 7,3 % w 2010 r. do 5 % w 2011 r. oraz do 0,6 % w 2012 r., po czym w ODP produkcja przynosić zaczęła nieznaczny zysk na poziomie 0,8 %.

	2010	2011	2012	ODP
Rentowność w UE (% sprzedaży netto)	- 7,3 %	- 5,0 %	- 0,6 %	0,8 %
Wskaźnik (2010 = 100)	- 100	- 69	- 8	12
ROI (zysk w % wartości księgowej netto inwestycji)	- 19,2 %	- 11,8 %	0,5 %	4,3 %
Wskaźnik (2010 = 100)	- 100	- 62	3	22

Źródło: Dochodzenie

- (153) Wzrost rentowności wynika z faktu, że ceny sprzedaży w okresie badanym wzrosły o 2 %, podczas gdy koszty produkcji (głównie blachy walcowanej na gorąco, odpowiadającej za ponad 60 % kosztów produkcji) zmniejszyły się w tym samym okresie o 6 %, przy czym nastąpił jednocześnie znaczny spadek rocznych kosztów pracy. W związku z powyższym objęci próbą producenci unijni byli w stanie zacząć stopniowo stosować w stosunku do klientów na rynku UE ceny sprzedaży z zyskiem.
- (154) Zwrot z inwestycji („ROI”), wyrażony jako procent wartości księgowej netto inwestycji, był zasadniczo zgodny tendencją poprawy rentowności. Z poziomu strat wynoszącego 19,2 % w 2010 r. uległ on poprawie do poziomu strat wynoszącego w 2011 r. 11,8 %, a następnie do 0,5 % zysku w 2012 r. i do 4,3 % zysku w ODP.

d) *Przepływy pieniężne i zdolność do pozyskiwania kapitału*

- (155) Przepływy pieniężne netto z działalności operacyjnej w 2010 r. wyniosły około - 44 mln EUR. W 2011 r. wielkość ta uległa poprawie do około - 7 mln EUR, w 2012 r. prawie do 17 mln EUR, a następnie do ok. 20 mln EUR w ODP. Żaden z objętych próbą producentów unijnych nie wskazał, że doświadczył trudności z pozyskiwaniem kapitału. Poprawę tę można tłumaczyć spadkiem kosztów produkcji i kosztów pracy oraz lekkim wzrostem cen.

	2010	2011	2012	ODP
Przepływy pieniężne (marka własna i detalistów) (EUR)	- 44 322 891	- 7 033 547	16 927 597	20 202 074
Wskaźnik (2010 = 100)	- 100	- 16	38	46

Źródło: Dochodzenie

e) *Inwestycje*

- (156) Roczne inwestycje w produkcję produktu podobnego objętych próbą producentów unijnych spadły w 2011 r. o 34 %, w 2012 r. wzrosły o 90 punktów procentowych, a następnie ponownie spadły o 59 punktów procentowych w ODP. W okresie badanym inwestycje, które miały na celu konserwację i modernizację istniejącego wyposażenia, a nie wzrost mocy produkcyjnych, zmniejszyły się o 3 %.

	2010	2011	2012	ODP
Inwestycje netto (EUR)	1 149 094	757 750	1 789 210	1 111 661
Wskaźnik (2010 = 100)	100	66	156	97

Źródło: Dochodzenie

5. Wnioski dotyczące szkody

- (157) W okresie badanym kilka wskaźników, w szczególności wskaźników finansowych, znacznie się poprawiło. Rentowność poprawiła się z poziomu strat wynoszącego ponad 7 % do poziomu zysku 0,8 %, który wciąż jest jednak poniżej docelowego zysku z poprzedniego dochodzenia w wysokości 5 %. Zwrot z inwestycji poprawił się z poziomu strat wynoszącego ponad 19 % do zysku przewyższającego 4 %, a przepływ środków pieniężnych poprawił się z poziomu – 44 mln EUR do 20 mln EUR. Czynniki te wskazują, że przemysł był w stanie częściowo poprawić swoją sytuację.
- (158) Z drugiej strony, między 2010 r. a ODP w przypadku niektórych wskaźników wystąpiły negatywne zmiany. Wielkość produkcji spadła o 37 %, wykorzystanie mocy produkcyjnych spadło o 25 %, wielkość sprzedaży klientom niepowiązanym w UE spadła o 40 %, udział przemysłu unijnego w rynku spadł o 12 punktów procentowych, a zatrudnienie spadło o 43 %.
- (159) Środki antydumpingowe częściowo osiągnęły swój cel poprzez usunięcie pewnych elementów szkody poniesionej przez przemysł unijny w wyniku przywozu po cenach dumpingowych z państw objętych postępowaniem. Przemysł unijny zaczął ponownie przynosić niewielkie zyski, ale za cenę utraty udziału w rynku unijnym. Przemysł unijny był w stanie poprawić swoją sytuację finansową, stawiając na ceny kosztem ilości. Dlatego oczywiste jest, że przemysł unijny nie przezwyciężył jeszcze w pełni skutków wcześniejszego dumpingu i nadal znajduje się w niestabilnej sytuacji, a tym samym jest bardzo podatny na wszelkie ewentualne wznowienie przywozu po cenach dumpingowych.
- (160) Nawet jeśliby niestabilną sytuację przemysłu unijnego zakwalifikować jako istotną szkodę, nie wynika ona z przywozu z państw, których dotyczy postępowanie. Wszystkie trzy państwa (odnośnie do Ukrainy, w toku dochodzenia ustalono, że nie istnieje prawdopodobieństwo kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu) mają łączny udział w rynku UE na poziomie poniżej 1 %. Wobec braku presji cenowej z państw, których dotyczy postępowanie, przemysł unijny był w stanie utrzymać ceny na poziomie, który jest wystarczający, aby działalność była dochodowa, jakkolwiek znacznie poniżej docelowej marży zysku.

F. PRAWDOPODOBIENSTWO PONOWNEGO WYSTĄPIENIA SZKODY

1. Przywóz z ChRL, Białorusi i Rosji

- (161) Na podstawie powyższych trendów widać, że środki antydumpingowe częściowo osiągnęły swój cel, jakim było usunięcie szkody wyrządzonej producentom unijnym. Z drugiej strony, jak wskazują negatywne tendencje kilku wskaźników szkody, sytuacja przemysłu jest wciąż bardzo niestabilna.
- (162) Jak wspomniano powyższej, eksporterzy w każdym z trzech państw, których dotyczy postępowanie, dysponują wolnymi mocami produkcyjnymi, umożliwiającymi bardzo szybkie zwiększenie wywozu. Mając na uwadze wyższe ceny na rynku UE w porównaniu z cenami na niektórych rynkach państw trzecich, prawdopodobne jest, że znaczące ilości obecnie wywożone do tych państw zostaną przekierowane na rynek UE, jeżeli środki antydumpingowe wygasną. Ten wzrost przywozu po cenach dumpingowych, podcinających ceny przemysłu unijnego, zwiększy prawdopodobnie presję cenową na rynku unijnym, pogarszając w ten sposób i tak już niestabilną sytuację przemysłu unijnego. Taka gwałtowna zmiana została już odnotowana w poprzednim dochodzeniu, kiedy to udział w rynku przywozu unijnego z tych trzech państw zwiększył się w ciągu zaledwie trzech i pół roku trzykrotnie, tj. z 6,2 % w 2004 r. do 18,7 % w OD (1 lipca 2006 r. do 30 czerwca 2007 r.). Producenci eksportujący w ChRL, na Białorusi i w Rosji wykazali już więc swoją zdolność do szybkiego zwiększenia wielkości wywozu na rynek unijny.

- (163) W związku z powyższymi ustaleniami można zatem stwierdzić, że istnieje prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia szkody w przypadku uchylenia środków.

2. Przywóz z Ukrainy

- (164) Z uwagi na brak prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu z Ukrainy nie jest w tym przypadku konieczna dalsza analiza dotycząca prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia szkody.

G. INTERES UNII

- (165) Zgodnie z art. 21 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała, czy utrzymanie obowiązujących środków antidumpingowych nie zaszkodzi interesom Unii jako całości. Interes Unii określono na podstawie analizy wszystkich zaangażowanych interesów. Wszystkie zainteresowane strony otrzymały możliwość przedstawienia swoich opinii zgodnie z art. 21 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.

1. Interes przemysłu unijnego

- (166) W toku dochodzenia wykazano, że przemysł unijny jest nadal bardzo podatny na zagrożenia. Środki antidumpingowe częściowo osiągnęły swój cel poprzez usunięcie pewnych elementów szkody poniesionej przez przemysł unijny w wyniku przywozu po cenach dumpingowych z państw objętych postępowaniem. Przemysł unijny zaczął ponownie przynosić niewielkie zyski, ale za cenę utraty udziału w rynku unijnym. Dzięki obowiązującym środkom przemysł unijny był w stanie poprawić swoją sytuację finansową, stawiając na ceny kosztem ilości. Zakończenie stosowania środków zwiększy presję cenową na rynku unijnym i spowoduje ponowne straty. Dlatego też w interesie przemysłu unijnego jest utrzymanie środków.

2. Interes importerów i użytkowników

- (167) Komisja skontaktowała się z ponad 100 niepowiązanymi importerami i użytkownikami w Unii w celu nawiązania współpracy, żaden z nich nie nadesłał jednak odpowiedzi. Można to wytłumaczyć bardzo małymi wielkościami wywozu z każdego z państw, których dotyczy postępowanie, na rynek unijny. Nie istnieją w każdym bądź razie żadne czynniki wskazujące na to, że przedłużenie obowiązywania środków stanowiłoby dla importerów lub użytkowników nieproporcjonalne obciążenie.
- (168) W świetle powyższego przyjmuje się, że sytuacja importerów i użytkowników w Unii nie zmieni się znacznie ze względu na przedłużenie obowiązywania środków.

3. Ryzyko niedoborów podaży/konkurencja na rynku UE

- (169) Zużycie w Unii zmniejszyło się w okresie badanym o 28 %, osiągając w ODP ok. 400 000 ton. Moce produkcyjne przemysłu unijnego stale przekraczały w okresie badanym popyt UE, osiągając w ODP ok. 1 500 000 ton. Istnieje wystarczająca konkurencja między producentami UE. Ponadto wskaźnik wykorzystania zdolności produkcyjnych przemysłu unijnego w ODP wynosi jedynie 19 %, ponieważ wytwarza on różne produkty (produkt objęty postępowaniem oraz inne produkty, takie jak elementy drażone) wykorzystując te same urządzenia produkcyjne. W związku z tym w przypadku wzrostu popytu przemysł unijny dysponuje wolnymi mocami produkcyjnymi i może zwiększyć swoją produkcję poprzez zmianę asortymentu. Przywóz z innych państw trzecich, które nie są objęte środkami, zwłaszcza z Indii i z Turcji, może również zaspokoić część popytu.
- (170) Zważywszy na powyższe ustalenia, nie można stwierdzić, że utrzymanie środków antidumpingowych prawdopodobnie spowoduje niedobór podaży lub ograniczy konkurencję na rynku UE.

4. Wnioski dotyczące interesu Unii

- (171) W związku z powyższym widać, że negatywne skutki dalszego stosowania środków będą ograniczone i w żadnym wypadku nie będą nieproporcjonalne do korzyści dla przemysłu unijnego płynących z przedłużenia ich obowiązywania.

H. ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

- (172) Wszystkie strony zostały poinformowane o istotnych faktach i ustaleniach, na podstawie których zamierza się zalecić utrzymanie obowiązujących środków. Wyznaczono również termin, w którym strony miały możliwość przedstawienia uwag dotyczących ujawnionych informacji. Przedstawione uwagi i komentarze, o ile były uzasadnione, zostały należycie uwzględnione.
- (173) Z powyższych względów wynika, że zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego środki antydumpingowe mające zastosowanie do przywozu niektórych spawanych rur i przewodów rurowych z żeliwa lub stali niestopowej pochodzących z Białorusi, Chińskiej Republiki Ludowej i Rosji powinny zostać utrzymane. Przypomina się, że środki te mają formę cła *ad valorem* o różnej wysokości stawek.
- (174) Odnośnie do Ukrainy, w oparciu o ustalenia dotyczące prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu (zob. motywy 17 i 118 powyżej), środki powinny zostać uchylone, a postępowanie zakończone.
- (175) Indywidualne stawki ceł antydumpingowych dla przedsiębiorstw określone w niniejszym rozporządzeniu są stosowane wyłącznie do przywozu produktu objętego postępowaniem, wytworzonego przez te przedsiębiorstwa, a zatem przez określone wskazane osoby prawne. Przywożone produkty wytworzone przez inne przedsiębiorstwa, których nazwa i adres nie zostały wymienione w części normatywnej niniejszego aktu prawnego, łącznie z podmiotami powiązanymi z przedsiębiorstwami konkretnie wymienionymi, nie mogą korzystać z tych stawek i podlegają stawce cła stosowanej względem „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”.
- (176) Przedsiębiorstwo może wnioskować o stosowanie poszczególnych stawek cła antydumpingowego, jeśli później zmieni swoją nazwę. Wniosek w tej sprawie należy kierować do Komisji (⁽¹⁾). Wniosek musi zawierać wszystkie istotne informacje, które pozwolą wykazać, że zmiana nie wpływa na prawo przedsiębiorstwa do korzystania ze stawki celnej, która ma wobec niego zastosowanie. Jeśli zmiana nazwy przedsiębiorstwa nie wpływa na prawo do korzystania ze stawki celnej mającej wobec niego zastosowanie, w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* opublikowane zostanie ogłoszenie w sprawie zmiany nazwy.
- (177) Niniejsze rozporządzenie jest zgodne z opinią komitetu ustanowionego na mocy art. 15 ust. 1 rozporządzenia podstawowego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym nakłada się ostateczne cło antydumpingowe na przywóz spawanych rur i przewodów rurowych z żeliwa lub stali niestopowej o okrągłym przekroju poprzecznym i o średnicy zewnętrznej nieprzekraczającej 168,3 mm, z wyjątkiem rur przewodowych, w rodzaju stosowanych do rurociągów ropy naftowej lub gazu, rur okładzinowych i przewodów rurowych, w rodzaju stosowanych do wierceń ropy naftowej lub gazu, rur precyzyjnych oraz rur i przewodów rurowych z zamocowanymi łącznikami odpowiednich do przesyłania gazów lub cieczy do stosowania w cywilnych statkach powietrznych, objętych kodami CN ex 7306 30 41, ex 7306 30 49, ex 7306 30 72 i ex 7306 30 77 (kody TARIC 7306 30 41 20, 7306 30 49 20, 7306 30 72 80 i 7306 30 77 80) i pochodzących z Białorusi, Chińskiej Republiki Ludowej i Rosji.

2. Stawka ostatecznego cła antydumpingowego mająca zastosowanie do ceny netto na granicy Unii, przed ocleniem, jest następująca dla produktów opisanych w ust. 1 i wytworzonych przez poniższe przedsiębiorstwa:

(¹) European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, Rue de la Loi 170, 1040 Bruxelles/Brussel, BELGIQUE/BELGIË.

Państwo	Przedsiębiorstwo	Cło antydumpingowe	Dodatkowy kod TARIC
Chińska Republika Ludowa	Wszystkie przedsiębiorstwa	90,6 %	—
Rosja	TMK Group (Seversky Pipe Plant Open Joint Stock Company oraz Joint Stock Company Taganrog Metallurgical Works)	16,8 %	A892
	OMK Group (Open Joint Stock Company Vyksa Steel Works oraz Joint Stock Company Almetjvesk Pipe Plant)	10,1 %	A893
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	20,5 %	A999
Białoruś	Wszystkie przedsiębiorstwa	38,1 %	—

3. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

Postępowanie antydumpingowe dotyczące przywozu produktów, o których mowa w art. 1 ust. 1 pochodzących z Ukrainy, niniejszym zostaje zakończone.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 26 stycznia 2015 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący